

Diplomová práce

Student : Veronika MATĚJČKOVÁ

Obor : ČJ – D

Název práce v českém jazyce : Prozaik František Langer

Název práce v anglickém jazyce : František Langer as a prose-writer

Oponent diplomové práce : ~~Doc. PaedDr. Jaroslava Hrabáková, CSc.~~

Prof. PhDr. Dagmar Hoceřová, CSc.

Posudek oponenta diplomové práce:

V dne

.....
podpis oponenta dipl. práce

František Langer bezesporu patří k velmi kvalitním spisovatelům ze „zlaté“ prvorepublikové éry, pohříchu však zůstává ve stínu svých slavnějších kolegů ze skupiny kolem Lidových novin. Dobově byl ceněn a populární hlavně jako dramatik, jeho hry se občas hrají dodnes, nicméně z dnešního pohledu jsou možná zajímavější jeho povídkové cykly, tím spíše že dobrých povídkářů nemá česká literatura mnoho. Je proto dobře, že si diplomantka zvolila za předmět své práce právě jeho prózu. Poctivě přečetla všechny jeho práce z této oblasti (s výjimkou těch předválečných) a kultivovaně je popsala (v případě povídkových cyklů dokonce po jednotlivých číslech). Její práce má vytříbený styl, svědčí o porozumění a schopnosti vzhledu do textu, obsahuje řadu původních postřehů. Přesvědčivě dokládá, že zejména Filatelistické a Malířské povídky jsou svým netradičním tématem a osobitým přístupem k němu něčím, co rozhodně stojí za čtenářské znovuobjevení. A přece se nemohu ubránit pocitu, že ze zvoleného tématu mohlo být vytěženo více.

Základní příčinou je podle mého názoru příliš široký tematický záběr práce. Autorka již názvem deklaruje, že se hodlá zabývat výhradně Langerovou prózou, nicméně téměř polovina práce je věnována jeho životním osudům a celkové charakteristice díla. A když konečně dojde na slibovanou prózu, nespokojí se s analýzou tří nejdůležitějších Langerových povídkových knih, ale bez jakéhokoli objasnění k nim přidává i charakteristiku jeho prací pro děti. Možná s jeho povídkami pro dospělé skutečně souvisí tak úzce, že je toto spojení na místě, tuto otázku však autorka nijak neřeší. V důsledku této, po mém soudu přílišné tematické šíře jí pak na samotnou analýzu a interpretaci jádra Langerova prozaického díla (jímž bezesporu jsou ony tři meziválečné a poválečné povídkové soubory) nezůstává dostatek prostoru. Citelně mi tu rovněž chybí alespoň povšechná rekonstrukce dobového kulturního kontextu, zejména toho autorovi nejbližšího; bylo by např. zajímavé zamyslet se nad tím, do jaké míry korespondoval Langerův příklon k povídce, žánru čtenářsky široce přístupnému a dobře uplatnitelnému v novinách, s obdobnou aktivitou Čapkovou či Poláčkovou; zda jeho zájem o specifickou komunitu filatelistů souvisel s obdobnými Poláčkovými „fyziologiemi“, třebaš fotbalových fanoušků či hazardních hráčů apod. Možností, jak Langerovu povídkovou tvorbu začlenit do prvorepublikového literárního kontextu, je mnoho. Osobně by mě rovněž zajímalo, s jakým ohlasem se setkal Langerův comeback s Malířskými povídkami a jak tento námětově originální cyklus souvisel s kulturní atmosférou 60. let (svou obhajobou komunisty zatracovaného abstraktního malířství bezpochyby velmi úzce). Autorka dobové recenze četla, o Langerových stycích s tehdejšími předními výtvarníky se zmiňuje, avšak při své interpretaci Malířských povídek těchto znalostí nevyužívá.

Byla bych však nerada, aby v mých výhradách k celkové koncepci práce zanikly její nesporné přednosti. Patří k nim zejména schopnost zaujatého čtení a vnímavého rozumění literárním textům i schopnost přiléhavé charakteristiky jednotlivých povídek i jejich souborů jako celku. Díky všem těmto kvalitám práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: velmi dobře